

dere ud fra det med at styrke udviklingsarbejdet.

Til sidst vil jeg sige, at det også er spændende tanker, der er om, at vi måske kan få noget mere dynamik ved at have en parlamentarisk dimension. IPU har nu fået status som en begyndelse til en parlamentarisk dimension. Europarådet kæmper for at få nogle muligheder for, at man også for regionale organisationer kunne få noget indflydelse, så vi på den måde kan få styrket hele det forebyggende arbejde.

FN kritiseres ofte, men FN er jo en organisation, vi hele tiden skal være på vej til at forbedre, og vi skal se de problemer, der er i verden, som en udfordring for Verdensorganisationen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Der har jo været udtrykt mange smukke målsætninger og smukke ønsker for FN's fremtid af forslagsstillerne og af udenrigsministeren og sidst af fru Hanne Severinsen.

Men jeg vil gerne spørge, om ikke fru Hanne Severinsen kunne få lyst til ligesom at tage udgangspunkt i den konkrete historiske situation, vi står i, hvor sagen jo er den, at FN brød sammen i forbindelse med opspillet til Irakkrigen. Vi beklagede det alle sammen, men fallitten var åbenbar på grund af Frankrig og Tyskland.

Det er jo sådan, at der aldrig er noget, der er så galt, at det ikke er godt for noget, og man kunne spørge sig selv i den situation: Mon egentlig ikke det er meget godt, at FN kommer lidt ned på jorden fra al den højstemte retorik, der, undskyld, jeg siger det, også i den her debat præger samtalen, hver gang man siger FN? At FN kommer ned på jorden og bliver til et brugbart redskab, fordi der kommer lidt mere realisme ind i foretagendet, bl.a. en realistisk sans for, at der altså er grænser for, hvilke bananrepublikker man kan have siddende i Sikkerhedsrådet, hvis det skal fungere.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Hanne Severinsen, om hun har gjort sig nogle tilsvarende overvejelser.

Kl. 12.25

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg synes, det var en på mange punkter udmærket ordførertale, som Venstre holdt her. En af de ting, jeg var meget enig i, var, at når man nu har haft topmøder i FN-sammenhænge, er det utrolig vigtigt, at de løfter og målsætninger, man gi-

ver, bliver fulgt op af konkret handling. Et af de løfter, der blev givet sidste år på det store møde om finansiering og udvikling i Monterrey, var jo, som også ordføreren var inde på, løftet om at nå minimum 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand fra den rige verden til den fattige verden.

Hvis man har den holdning, som jeg deler meget med ordføreren, synes jeg, det var med lidt undren, man forleden kunne læse, at de andre EU-lande er stærkt utilfredse med den måde, hvorpå Danmark vil fortsætte nedskæringerne på ulandsbistanden. Det er sådan, at de har kritiseret Danmark, fordi man har en kollektiv målsætning i EU om at komme op på 0,39 pct. af BNI i gennemsnit i udviklingsbistand i 2005. Og hvis man skal kunne det, er det jo vigtigt, at lande ikke begynder at skære deres udviklingsbistand ned. Så alle de øvrige EU-lande er enige om at øge deres udviklingsbistand, men kun Danmark er åbenbart villig til at skære ned.

Derfor mener jeg, at det kan klinge lidt hult, hvis man konkret har ønsket om at opfylde målsætninger og løfter og så går ud og skærer ned på områder, hvilket er stik imod de løfter, man har givet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, det var lidt underligt, at man hverken fra Venstres ordfører eller fra ministeren hørte ét ord om det, som efter vores opfattelse er hovedproblemet ved FN netop nu. Det er, at vi har fået en verdensorden, som er domineret af én stat, USA, der på den ene side har magten til at være ligeglad med FN og reelt er ligeglad med FN.

Det var jo det, der var hovedproblemet op til Irakkrigen, nemlig at USA godt ville bruge FN, i det omfang FN fulgte USA. I det øjeblik FN besluttede sig for ikke at følge de amerikanske interesser, kørte USA alligevel, og den danske regering fulgte med USA og var medløbere i den sammenhæng.

Jeg vil godt have en kommentar til det fra Venstres ordfører, for det er for mig at se helt helt afgørende, hvis vi skal have en meningsfyldt diskussion om FN's fremtidige rolle.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Først til hr. Jesper Langballe, som siger, at udgangspunktet er, at FN brød sammen: Det gjorde FN ikke, men det er rigtigt, at Sikkerhedsrådet ikke var særlig effektivt, det kan vi roligt være enige om. Vi kan også godt være enige om,